

FORNUFT ELLER BLOT REN BESPARELSE

2. Møde i Strukturudvalgets Referencegruppe om det nationale beredskab.

Så er dagen kommet (25. marts 2014), hvor Strukturudvalget har indkaldt Referencegruppen til det 2. møde ud af 3, som afholdes for at få input til udformningen af deres oplæg til baglandet.

Som repræsentant for BO har jeg (Brandmester Johnny Andersson), set frem til denne dag, i håb om at det bliver noget mere konstruktivt end det første møde, hvor der stort set ikke var noget konstruktivt, men tvært om nærmere bare et infomøde.

Mødet skuffede også noget da jeg ikke tror der er nogle i Referencegruppen, det selv tror på, at man ved 3 møder på 2 timers varighed, reelt kan få input der kan ændre noget i Strukturudvalgets valg og beslutning.

Når det så er sagt, kan jeg jo så nu komme til morgendagens punkter.

Hvad er den rigtige enhedsstørrelse for redningsberedskabet?

Kommuner
Politikredse
Regioner

Hvor skal de myndighedsmæssige forebyggelsesopgaver placeres (eks. byggesagsbehandling)?

Kommunerne
Beredskabsenheder
Andre større enheder

Hvor mange centralt placerede vagtcentraler er nødvendige for at løse redningsberedskabets opgaver?

Hvordan bør indsatsledere anvendes?

Kan holdledere i højere grad anvendes som tekniske ledere ved mindre hændelser?
Skal særligt uddannede indsatsledere overtage eller støtte ved større hændelser?
Skal tilkald af ledelsesstøtte/særligt uddannede indsatsledere ved større hændelser være obligatorisk?

Dedikeret overbygningsberedskab eller mobiliseret overbygningsberedskab?

Er der behov for et overbygningsberedskab?
Kan overbygningsberedskabet mobiliseres fra basisberedskabet ved større hændelser?
Hvordan?
Hvor placeres materiel og udrustning?

Når jeg først læser punkterne, tænker jeg straks, det kan da slet ikke nås på 2 timer, og slet ikke når så mange fagforbund, samt faginteresser er til stede.

Men skal vi reelt komme med input??? Er det ikke blot for at vise vi er blevet spurgt, så har Strukturudvalget jo gjort det de skulle???

Og er støbeformen ikke allerede lavet og ved at blive fyldt. Fyldt af dem der allerede er til stede i strukturudvalget, men også af dem der har de korrekte forbindelser.

Brandfolkenes Organisation

Danmarks uafhængige fagforening for brand- og ambulancefolk

Og hvad ender mødet med, at vi i Referencegruppen ofrer hinanden, vores arbejdsformer, vores arbejdstider, og vores sikkerhed, i en diskussion hvor svaret allerede er kommet???

Jeg mener ikke, at man som fagforbund skal ud og fortælle hvor der skal spares, men at man som fagforbund skal sikre og beskytte sine medlemmer, både arbejdsmæssigt og fagligt.

De ideer andre forbund indtil nu er kommet med, ligger der besparelser i, især over for andre, eller en hensynstagen til dem der har økonomisk gevinst ved en ændring.

Jeg er godt klar over at man hytter sine egne, men netop nu hvor en besparelse ikke kun rammer lønmodtagere, men også den/de der bliver ramt af en ulykke, burde vi stå sammen.

En ulykke hos fru Hansen, hvor man som brandmand er den eneste løsning, den eneste der kan håndtere det, den eneste der tør gå ind i, risikere nu at blive ramt hårdere, på liv, førlighed, eller økonomisk, hvis hjælpen ikke kan komme frem hurtigt nok, pga. manglende resurser. Manglende personale der ikke kommer hurtigt nok frem, manglende personale hvis det er en stor ulykke og kræver mange mandetimer, som på bundlinjen ser fint nok ud, men som medarbejder slider enormt.

For hvis man nu nævner nogle eksempler, som der indtil nu er nævnt af visse fagforbund, eller interessegrupper, kan man undre sig.

At sende en bil afsted med 2 mand, til småbrande lyder jo som en god ide, men det hænder nu, at tingene ikke altid er som de lyder, det hænder også at man kan blive omdirigeret til en anden og mere alvorlig hændelse, hvor man så kan stå 2 mand til en hændelse som ikke kan løses af mindre end 6 mand. Nå ja men så alarmerer man jo bare nogle flere, og så er de jo på vej, og så er det jo godt... **Nej**, for Ole og Henrik, som er ankommet til branden først, stopper ikke op og venter 5-10 minutter til alle er mødt og grundlaget for deres sikkerhed er til stede, for så derefter at går ind. Nej de vil gøre alt hvad de kan...

Når det sker, tilsidesætter brandmanden desværre sin sunde fornuft og gør alt hvad han kan for at redde, sikre eller gøre en forskel, og han tilsidesætter gerne sin sikkerhed for at gøre den forskel. Derfor bør man ikke tænke i økonomi blot for sparer øvelsens skyld, men huske at det er mennesker der redder mennesker, og at de skal sikres så de kan, vil, og så de ikke kommer til skade.

Der vil uden tvivl være arbejdsgange, arbejdsopgaver og gamle rutiner samt strukturer der kunne ændres, og alle kunne nok hjælpe i det store regnskab, men hvorfor skal jeg fortælle hvor, ofre andre, eller fjerne mandskabets sikkerhed, for økonomiens skyld.

Der er ingen tvivl om at man over de sidste 50 år eller mere har fået rettet meget ind på sikkerheden i industrien og beboelserne, så skaderne bliver begrænset ved tidlig alarmering, og dermed hurtig indsats. Men man skal ikke glemme at der et kommet en hel del møbler som i sig selv er meget brandfarlige når ulykken først sker. En latexmadras til dobbeltsengen svarer til 25 l. brandstof.

Lad os finde en struktur, ud fra de risikovurderinger der allerede er lavet, og udarbejd en ide om beredskabet. Og tænk så over at det er mennesker der skal ud og stå i røg, blod sved og tårer fra andre, og gør deres arbejdsplads sikker så det ikke koster menneskeliv for såvel ofre som brandmænd.

Bestyrelsesmedlem i Brandfolkenes Organisation
Johnny Anderson

